

Eksemplarer af Statsregnskabet for 1874—75 ere modtagne og omdelte. Ligeledes er modtaget Beretning om Kreditforeningen af Grundeiere i de danske Østifter for 1874—75.

Man gif derefter til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Finansministerens forelægger: „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877“.

Finansministeren (Estrup): Det Forslag til Finantslov for Aaret 1876—77, som jeg herved med Allerhøjeste Samtykke forelægger, indeholder kun faa Punkter, som kunne opfordre mig til særlig allerede nu at henlede Tingets Opmærksomhed derpaa. Ved Finantslovsforslagets Hovedresultater maa jeg derimod dvæle et Dieblis. § 1 er Indtægten anslaaet til et Beløb af 50,008,843 Kroner, altsaa et Beløb, som meget betydelig overstiger det, der blev vedtaget paa Finantsloven for indeværende Aar, men som isvrigt stemmer temmelig nøie med det virkelige Indtægtsbeløb, det afsluttede Regnskabsaar 1874—75 har givet, vel at mærke, naar man ser bort fra § 10. Grede Medlemmer ville erindre, at denne Paragraf indeholder Forbruget af Formue i det paa-gældende Aar, og at den altsaa ikke kommer i Betragtning, naar man vil gjøre en Sammenligning mellem de forskellige Aar. Indtægten for Finantsaaret 1876—77 er, paa en ganske enkelt Undtagelse nær, anslaaet nstagtigt efter samme Regler, som man har fulgt ved Beregningen af Indtægterne paa de foregaaende Aars Budgetter, idet man for de uvisse Indtægters Bedømmende væsentlig har støttet sig paa de foregaaende Aars virkelige Indtægt. Naar Indtægten for det kommende Finantsaar altsaa har maattet ansættes til et saa betydeligt Beløb som de nævnte cirka 50 Millioner, hidrører dette, om ikke udelukkende, saa dog væsentlig fra, at de virkelige Statsindtægter, navnlig de indirekte Afgifter, og blandt disse særlig Toldindtægten, ere stegne saa overordentlig betydelig i Løbet af de senere Aar. Det er ganske naturligt, at den stigende Velstand, og ikke mindst Arbejdsclassens nu ulige gunstigere Aaar har foranlediget et meget betydeligt større Forbrug ogsaa af toldpligtige Varer, og derigjennem har foranlediget en saa betydelig Stigning af Toldindtægterne, som ogsaa det foreliggende Regnskab for Finantsaaret 1874—75 bærer Vidne om, idet Told- og Brænderiindtægten derefter er stegen til over 22 Millioner Kr. — Den samlede Udgift er i Finantslovsforslaget for 1876—77 anslaaet til et Beløb af 46,885,045 Kroner, altsaa paa saa Lusinde Kroner nær nstagtigt det samme Beløb, som i forrige Samling blev bevilget ved Finantsloven for indeværende Finantsaar, hvorhos det ogsaa stemmer temmelig nøie overens

med den virkelige Regnskabsudgift i Finantsaaret 1874—75 efter det forelagte Statsregnskab. Sammenholdes den paaregnede Indtægt med den foreslaaede Udgift, viser der sig altsaa et paaregnet Overskud i det kommende Finantsaar af noget over 3 Millioner Kroner, men selv om et saadant Overskud var mere end en Udgift, selv om det var et fuldkommen sikkert Overskud, vilde man jo ingenlunde deraf kunne drage den Slutning, at Finantsaaret var ualmindelig gunstigt. Man maa paa den ene Side nødvendigvis særlig tage Hensyn til, hvor stor en Del af Indtægterne der hidrører fra Forbrug af Formue, ligesom paa den anden Side, hvor stor en Del af Udgifterne der anvendes til Betaling af Gjæld eller til Anskaffelse af Formue. Undersøger man, hvorledes disse to særegne Indtægts- og Udgiftsposter her stille sig ligeoverfor hinanden, vil det vise sig, at der paa det foreliggende Finantslovsforslag er paaregnet en Indtægt ved Forbrug af Formue af 3,839,000 Kroner, medens der til Afbetaling af Gjæld vil blive anvendt et Beløb af 5,400,000 Kroner og desuden til Forbrugsudgifter, som jo i Virkeligheden er det samme som Aar, der komme igen i kommende Finantsaar, et Beløb af 900,000 Kroner. Den ligefremme Formueforøgelse vil altsaa være 6,300,000 Kroner i runde Tal ligeoverfor et Formueforbrug af 3,800,000 Kroner, med andre Ord en Fremgang af herved $2\frac{1}{2}$ Million, som lagt til det paaregnede Regnskabsoverskud af 3,123,000 Kroner vil give en samlet Formuefremgang i det kommende Finantsaar af over $5\frac{1}{2}$ Million Kroner. Herved maa jeg dog udtrykkelig bemærke, at ligesaa lidt som Bidraget til Dækningen af Entefasens Underbalance er regnet for en Formuefremgang, hvad det dog for en væsentlig Del med fuld Ret kunde regnes for, ligesaa lidt er her medregnet som Formuefremgang de betydelige Beløb, der foreslaas anvendte til offentlige Arbejder, jeg turde vel sige til produktive offentlige Arbejder, Jernbaaneanlag o. s. v. Hertil er foreslaaet anvendt imellem 3 og $3\frac{1}{2}$ Million Kroner, nemlig 3,433,560 Kroner. Dersom dette Beløb ogsaa anses for at være anvendt til Formueforøgelse, vil den samlede Formueforøgelse i det kommende Finantsaar udgjøre omtrent 9 Millioner Kroner. Dersom Noget skulde blive overrasket eller forbauset over denne glimrende Udset til Formuefremgang i det kommende Finantsaar, vil jeg dog allerede nu tillade mig at henwise til Resultaterne af det forelagte Regnskab for det afsluttede Regnskabsaar 1874—75. Naar dette Regnskab opgjøres med Hensyn til Formueforøgelse og Formuetab i det paa-gældende Regnskabsaar efter de samme Regler, som jeg har fulgt ved den korte Oversigt, jeg har meddelt over de Resultater, der kunne ventes i 1876—77, viser det sig, at i Regnskabsaaret 1874—75 har den direkte utvivlsomme Formuefremgang, den, som finder sit Udtryk i den større Kassebeholdning, i Reserverfondens Størrelse